

НАРЪДЪН БУДИТЕЛЪ

АБОНАМЕНТЪ:

за година 50 лева.

Излиза всяка
сряда.

Независимъ вестникъ за християнска просвѣта и информация.

Всички ръкописи и суми да се изпращатъ до редактора г-нъ Д. ПОПЗАСИЛЕВЪ — Шуменъ
улица „В. Левски“ или печатница „СПАСЪ ПОПОВЪ“.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ
по споразумение.

БРОЯ 1 левъ.

Единъ професоръ, врагъ на свободата и на просвѣтата, а приятелъ на лъжата и клеветата.

Въ единъ отъ последните проеве на вестника си бѣхме съобщили, че се крои да се открие курсъ по нѣкои богословски предмети въ древната българска столица Преславъ — Църквата „Св. Кирилъ и Методий“. Това съобщение бѣше зарадвало доста свещеници отъ нашата и други епархии не само защото щѣше да имъ даде възможностъ да повторятъ каквото сж учили, но и за това, че щѣха да се ерекаратъ нѣколко дни въ Българо-славянски и тишина въ преддверието преславска околностъ, сжикето витаятъ духоветъ на велики древни нашицаре и велики, ожи, и ще работятъ посрѣдъ наситоменихъ, останали отъ бжѣхъ. Споредъ това, което мѣрухмъ, наши учени, отколе залюбимавачи се съ отечествената аби история, запитани, биха ли роприели да кажатъ нѣщо отъ итеиналото ни на ученолюбивизали свещеници, които биха поия велали да се запишатъ въ тия ии курсове, отговорили, че съ отовностъ ще се съгласятъ да ържатъ предъ свещеницитъ казки за това, което е известно отъ древната ни история — Преславъ, както и за онова, което въ последно време моаката и лопатата сж открили ло тоя чутовенъ древенъ радъ, и което свидетелсува, олнъ нашитъ прадѣди сж били ира културни и просвѣтени обители на хубавото.

Откриването на курсове за изпространяване добититъ релатити на науката е въ сегашно време твърде обикновено ощо. Това става не само по изпореджане на властѣта, но и по частна инициатива. На ежакава инициатива се дължи ии съществуването дори и на чехирни просвѣтни заведения. Тоа става въ цѣла Западна Европа отколе. Така сжко става дилъ нѣколко години и у насъ. одоткриването на такива просвѣтни центрове радва всѣки олюбивъ българинъ, защото въ колкото повече мѣста а работници въ полето на оствѣтата, толкова повече оствѣтени хора има, толкова овежеството и на повече хора итѣ на далеко виждатъ. ороветъ сж полезни и за тия, ито преподаватъ, и за тия, итѣ се учатъ. Това е известно на всички, това се прави едѣ. Въ София, освенъ Държавния университетъ, има и оодобенъ, дето известно време се е училъ и Протоиерей Тулешковъ, редакторътъ на оюзния свещенически органъ „Дѣло“. Презъ годината, а обено презъ зимата, въ много градове въ България учени сжотечественици, адвокати и учители отварятъ вечерни курсове, дето много младежи рѣдни за наука и знания, се ичатъ да се учатъ. Въ реда такива курсове до нѣкжде оже да се тури това, което авятъ много благоговѣйни

свещеници, които държатъ разни сказки предъ енорийшитъ си. Ако би било възможно да се отварятъ въ всичкитъ наши епархии курсове за свещеницитъ, това би било щастие голѣмо, защото не щѣше да става нужда свещеницитъ да се влачатъ чакъ до София и да се подлагатъ на непосилни разноски. За това казваме, че, ако е възможно да се осжществи това, което оповестихме преди нѣколко дни въ вестника ни, би било една работа отъ всѣка срана за похвала. Ние отиваме по нататъкъ и твърдимъ, че, ако единъ денъ се успѣе да се отварятъ въ всѣка епархия курсове за свещеници, това би било дѣло свето и би послужило за доказателство, че въ Българската Църква кипи просвѣтна работа. Това че е така никой човѣкъ съ здравъ разумъ не може да оспори.

Обаче намѣри се единъ само човѣкъ въ България, който гледа другояче на тия усилия на добри работници въ полза на просвѣтата. И това за съжаление е единъ професоръ, който пише въ съкровищницата на Тулешковата мждростъ, наречена „П. Дѣло“, бр. 26, че откриването на курсъ въ Преславъ било дѣло на бунгарския духъ, който върлувалъ отъ известно време въ Варна. На пръвъ погледъ това изражение на професора можеше да се вземе за похвала, защото да се бунтувашъ противъ невежеството, да се боришъ да разпрѣснешъ мрака, въ който се намиратъ умоветъ на хората и да разпространишъ свѣтлина, това е велико дѣло, това е дългъ на всѣки добросъвестенъ дѣятелъ, особено пъкъ на духовни служители. Варна би била благодарна на професора за похвалата, която ѣ прави той, може би, неволно и несъзнателно. Но на тази неволна похвала професорътъ прилага и една отвратителна лъжа и клевета, която не бива да се остави безъ внимание, защото да се лъже и клевети това е дѣло болшевишко, а да се отбулватъ болшевишкитъ дѣла е дѣло на всѣкиго, за да не се привтжватъ въ България болшевишки прийоми.

Въ какво се состои лъжата и клеветата? Ето въ какво: Св. Синодъ оповестилъ на всички митрополии, че на 5-й юли ще се открие въ Софийската духовна семинария курсъ отъ педнадесетъ дни и приканилъ да се разреши на желающитъ свещеници и дякони отпущъ, за да се явятъ на курса. Споредъ сведенията, които имаме, Варненската Митрополия чрезъ намѣстницитъ си направила това синодално съобщение известно на енорийскитъ свещеници, като уведомила, че на желающитъ да се явятъ на курса ще се даде нужния отпущъ. Обаче професорътъ

твърди, че била наложена възбрана на свещеницитъ, които били приканени безусловно (!) само на организирани курсове въ Преславския манастиръ. Това твърдение на професора е лъжа. Никаква възбрана на никой свещеникъ не е наложена. И ние канимъ професора да докаже твърдението си. И, догдето не го направи, ние имаме всичкото право да му кажемъ, че той лъже. Така сжко не е вѣрно, че свещеницитъ отъ нашата епархия били безусловно приканени да се явятъ само на курсоветъ въ Преславския манастиръ. Не сж приканени за това, защото откриването тия последни курсове е едно намѣрение, което трѣбва да се устрои и осжществи най-напредъ и тогава да се приканватъ не безусловно, а желающитъ. Ако Св. Синодъ е поканилъ само желающитъ да се явятъ на курса въ Софийската Духовна Семинария, Митрополията още по малко има право и сила да принуди когото и да било отъ свещеницитъ да се яви на Преславския курсъ. Професорътъ, види се, не знае, че на сила човѣкъ не се учи. Но той казва, че лани отъ малката Варненска и Преславска епархия се явили на курса въ Софийската Семинария толкова свещеници, колкото и отъ Софийската, която е пѣтъ пжти колкото Варненската и Преславската, а тази година нѣма нито единъ. Този фактъ, който доказва ученолюбието на свещеницитъ отъ дветъ епархии, професорътъ въ своята проникателностъ обяснява съ наложената възбрана. За да му докажемъ, че той е много плиткъ, бихме могли да обнародваме единъ откъслекъ отъ едно писмо, писано отъ свещеникъ, който присъствувалъ на ланския курсъ въ Семинарията. Той като казва, че лани похарчилъ три хиляди лева, излага и впечатленията си отъ курса. Тия негови впечатления ние отказваме да обнародваме, защото нѣмаме нито намѣрение, нито желание да хвърляме газъ на огъня. Ние споменахме това само да констатираме, че професорътъ изопачава работата и клевети.

Защо го прави? Намѣ е противно да предположимъ, че единъ професоръ може да иска съ лъжа и клевета да постигне известна цель. Затова въ недоумението си поискаме сведения и достигнахме до заключението, че най-вѣроятното обяснение на това падение на професора е следното:

Понеже той минава като единъ отъ усърднитъ сказчици, затова билъ поканенъ да отиде въ Варна и държи сказки по опредѣлени предмети. Но да държи човѣкъ сказка по предметъ, опредѣленъ отъ други, това е малко трудна работа, защото се иска да рови к н и г и, да изучи добре предмета, за който ще говори да го смѣли и тогава да се яви предъ слушатели и да говори. Друго нѣщо е да има човѣкъ

пълна свобода да говори върху предметъ, който самъ ще си избере. Той би могълъ да намѣри нѣщо отъ другиго написано, да го прочете два три пжти и следъ това да излезе предъ публиката да блесне съ своята ерудиция и краснорѣчие и да набѣре изобилни ржкоплѣскания и похвали. И така професорътъ отказалъ да приеме да отиде въ Варна да държи сказка върху предметъ, опредѣленъ отъ тамъ. Обаче подиръ малко време други хора, тоже отъ Варна, поканили г. Професора да отиде тамъ и да говори по какъвто предметъ той желае. Професорътъ приелъ, отишелъ и говорилъ сказки, които на всѣкъжде държи отъ две години насамъ. Единиomiшленицитъ му положили всички усилия да афиширатъ отиването му въ Варна и да приканятъ всички да се стекаятъ и да чуятъ медоточния ораторъ. Нѣщо повече, единъ бивши варненски жителъ, който се намиралъ въ Варна, всеизвестенъ съ своето изкуство да устроява всѣкакви почтени работи, взелъ живо участие въ свиването на повече слушатели, обаче при всичко това професорътъ останалъ недоволенъ отъ броя на слушателитъ си. Владиката го билъ бойкотиралъ. Студентитъ отъ Търговската Академия неходили да го слушатъ, защото младиятъ Владика нарочно ги подвелъ да иматъ него денъ панахида за Ботева. Това всичко огорчило оратора. Съмишленицитъ му заедно съ пристигналии отъ София майсторъ устроили му въ манастиря „Св. Константинъ“ пиршество, за да го уте-

шатъ, но той все пакъ заминалъ отъ Варна огорченъ и не пропусналъ да излѣе огорчението си въ София предъ високопоставени лица. Не може да се откаже наистина, че професорътъ е правъ въ огорчението си. Моля Ви се, да стане той отъ София, да отиде въ Варна да просвѣщава тънѣшитъ въ невежество варненци, и владиката да не излѣзе да го посрещне, да му се поклони, и при началото на сказката да не каже кой е ораторътъ и за какво ще говори, както става въ София напримѣръ! Търпи ли се такава обидъ? Ето отъ къде има началото си гнѣвътъ на професора, подъ влиянието на който той хвърля мълнии и проклетии противъ Варна чакъ отъ София чрезъ органътъ на свещеническия сѣюзъ. Не може да не се похвалятъ секретариятъ на сѣюза и редакторътъ на органа му, за дето сж дали възможностъ на обидения професоръ да излѣе огорчението си въ „П. Дѣло“. Свещеническиятъ сѣюзъ анджакъ за това е създаденъ, за да служи като оржие за защита на обиденитъ и огорчени отъ владицитъ хора и да се дава възможностъ на такива обидени и огорчени професори да изказватъ болкитъ си.

Сега навѣрно читателитъ ния редове ще пожелаатъ да научатъ името на тоя професоръ врагъ на свободата и на свѣтлината и приятелъ на лъжата и на клеветата. Това г. Д. Дюлгеровъ, професоръ по Догматическо богословие въ Богословския факултетъ въ Софийския Университетъ.

Какво казватъ Секретариятъ и Редакцията на „П. Дѣло“ за ИМКА.

2

Защото той (Тулешковъ) както се вижда се присламчилъ въ редакцията на „П. Дѣло“, за да служи на ИМКА, на която служи открито и Т. Николовъ. Че редактора на „П. Дѣло“ (Тулешковъ) се намѣрва въ услуга на ИМКА се вижда не само отъ това, което пише въ „П. Дѣло“ въ полза на тази протестантска организация, но и отъ това, че той е участвувалъ въ конференцията, свикана въ София презъ Априлъ месецъ миналата година, както пише самъ той въ 17 брой на „П. Дѣло“ сжщата година. Въ тази конференция сж взели участие само съчувственицитъ на ИМКА. Ще оправдае той може би участието си въ тази конференция съ това, че въ нея взелъ участие и Софийския Митрополитъ, неговиятъ кириархъ, и че трѣбвало да участвува и той, да приглася на кириархътъ си или да пѣе Господи помилуй и подай Господи, когато той отправѣлъ молитви къмъ Господа за преуспѣването на ИМКА въ България, макаръ и да казва Св. Синодъ, че тя е протестантска организация. Но въ такъвъ случай той, ако е добросъвестенъ човѣкъ, трѣбваше да си даде

оставката отъ редакторството на сѣюзния свещенически органъ и да остане само служителъ на кириарха си, комуто свободенъ да служи на всѣкъжде.

Ако напротивъ Секретариятъ сподѣля схващанията на протоиерея Тулешкова и поддържа и той, че становището на Св. Синодъ е непроучено, несправедливо, и за това и следователно не е задължително може свободно човѣкъ да сжкандулка между две противоположни течения и споредъ нуждата и времето да вървту на лѣво, ту на дѣсно, тогава трѣбва да го каже открито, а не подъ тъмни изрази, че не се е занимавалъ съ въпроса, който не билъ отъ неговата компетентностъ. Въ такъвъ случай Секретариятъ трѣбва да обясни какво значение иматъ следнитъ изражения които се срещатъ въ „П. Дѣло“ № № 23 и 26: „Православното българско свещенство е билъ и ще бжде всѣкога най-бунден стражъ на вѣрната на своитъ прадѣди. . . пребивайки въ стгласие съ своето началство „Защото вѣрскитъ и морални норми на Църквата сж предметъ на вѣра, Възприематъ с на довѣрие къмъ Църквата ерархията и“ Тия изрази истински схващания ли представл

Д-ръ С. СИМЕОНОВЪ

ХИРУРГЪ при Държавната болница, ще
отсъства от града до 5 Августъ.

ватъ или сж лицемърни мамил-
ла, за да се запазятъ топлин-
мѣста и благата, на които се
радватъ секретариятъ и ре-
дакторътъ на „П. Дѣло“ благо-
дарение на добродушни и наив-
ни свещеници?

Б. Р. По погрѣшка тази ста-
тия биде раздѣлена на две
безъ особена нужда.

„Сждбоносни прояви“.

„П. Д.“ бр. 25.

Напълно съмъ съгласенъ, че
има сждбоносни прояви, въ
църковния животъ, но дали сж
въ Варна или другаде, е въ-
просъ. Напримѣръ, азъ счи-
тамъ сждбоносно и това:

Не че отъ малката Варн.
епархия на Свещ. курсове сж
участвували 17 свещеници, при
това отдалечено разстояние,
нито това, че тая година на
тия любознателни църковни
служители се притича на помо-
щъ тѣхния Кириархъ, заради ос-
къжнитъ имъ срѣдства и тѣх-
ната любознателностъ, като
имъ открива самостоятелни кур-
сове, а това, че отъ осемъ
пжти по голѣмата ней В. Търн.
епархия, крепостъта на слав-
ното културно-просвѣтно вели-
чие на църквата и нацията —
Търнов. епархия, диоцезътъ
на Патр. Ефтимия, Теодосия,
Макариополски и Климента, е
пратила само двама свещеници
на тия курсове.

А още по печално е, че еди-
ниятъ отъ тѣзи като се е вър-
налъ у дома си, е заварилъ
пismo, подписано отъ Митро-
полита, веднага да отговори,
кой му е разрешилъ отпускъ,
съ чие разрешение е заминалъ.
Това сж редоветъ на писмото,
но четеното между редоветъ
говори на страшенъ езикъ. И
тоя свещеникъ, като отговоръ
на това остро Митрополитско
пismo, е пратилъ отпусното си
пismo, завѣрено отъ о. Рек-
тора на Семинарията, че е
участвувалъ въ курсоветъ. Но
съ това не е изчерпанъ въпроса.
Той билъ предрешенъ.

Де е сждбоносното, опас-
ното?

Въ Варна ли, въ услугата,
въ помощта, давана на ено-
рийското свещенство ли, дето
се повдигатъ духа и съзнание-
то, или тамъ дето се спѣва
свещенството и му се прѣчи?

Свещ-къ отъ Търновската
Епархия.

Получихме следната телеграма:

Редакцията в. „Пастирско дѣло“
Копие

Св. Синодъ, в. в. „Миръ“, „Заря“
София и „Н. Будителъ“ Шуменъ.

Статията, „Сждбоносни про-
яви“ въ „Пастирско дѣло“ е
лъжлива, клеветническа, край-
но ехидна. Недопускаме да е
професорска.

„Пастирско дѣло“ не бива
да е органъ на злонравни чо-
въци.

Братчицитъ отъ Провадий-
ската духовна околия сж въз-
мутени, високо протестиратъ
за непристойното и осждител-
но гостопримство, което дава
редакцията на „Пастирско дѣ-
ло“ на демагогски и тенден-
циозни статии и дописки про-
въ нашия Владика и него-
вия Викарий.

Или се корегиратъ и вър-
вете по пжтя на истината и

любовта, или престанете да
пращате вестника въ околията

За братчицитъ:

Протоиерей Апостоловъ, све-
щеницитъ Ивановъ, Атанасовъ,
Стояновъ, Петровъ, Манчевъ,
Овчаровъ, Господиновъ, Ни-
колчевъ, Миховъ, Симеоновъ.
Провадия.

13 юлий 1929 год.

Отзиви и бележки.

НЕРАЗУМНО.

Редакцията на в. *Варненска*
поща въ брой 3817 на вестника
си съобщава, че хумориста и
фейлетониста на в. *Зора* Г-нъ
Прохоръ Пшински (псевдонимъ)
по случай гостуването си въ Ва-
рна обещалъ да напише въ сж-
щия вестникъ нѣколко весели
фейлетони на злободневни вар-
ненски теми.

И действително, въ сжщия
и последующия броеве сж по-
мѣстени рекламиранитъ фе-
йлетони, отъ съдържанието на
които проличава, че както
поч. редакция, тъй и Г-нъ
Пшински сж се ржководили
само отъ едно — личната тър-
говска смѣтка.

Г-нъ Пшински съ този си
трудъ безъ съмнение е услу-
жилъ на поч. редакция и вър-
вамъ да е получилъ добъръ
хonorаръ, но питамъ: какво
даде и съ какво услужилъ г-на
на и безъ това болното об-
щество съ тия безъ всѣка мо-
рална стойностъ фейлетони?
Не е ли този пжтя на падение-
то и до кога ще вървимъ по
него? Кжде захвърляме обще-
ствения дългъ? Най жалкото е,
че Г-нъ Пшински подбира за
герой и подхвърля на гавра
скромния служител на църк-
вата ни, свещеника, а знаеме че
църквата си остава призната за
най-висшия институтъ на морала.

Ако милѣемъ за своя народъ
нека пазимъ всѣкога и всѣк-
де авторитета на народната ни
църква и нейнитъ служители
защото въ дни на най тежки
народни бедствия църквата е
играла и ще играе своята
спасителна роль — нека всѣ-
кога тя ни бжде най-голѣмата
опора. Да не възтаваме и не
създаваме настроения противъ
нея, защото по този начинъ,
особено днесъ, зле услуж-
ваме на себе си и подготвяме
лошо наследство за поколѣни-
ята.

Я. Абаджиевъ.

ЖАЛКО!!

Въ бр. 27 на П. Дѣло Ту-
лешковъ се сърди, че сме го
нарекли Тулешко, Въртелешко
Оттулний, Затулний, Потулний.
Жалко било, че си служимъ съ
такива „презимиена“. Сре-
щу всичкитъ ония тежки обвине-
ния, които се отправиха срещу
него, той намѣрилъ за удобно
да се спре на своитъ *презимиена*
само и само за да може да
произнесе думата *жалко*, като
смѣта, че може свободно да
си отдѣхне задъ тая дума.

Но той става по-жалкъ съ
тоя опитъ. Цѣла София и всич-
ко будно изъ България, което
знае похватитъ на Тулешкова
да върти и суче, за да обър-
не рога на земното благополу-
чие къмъ себе си, нарича Ту-
лешкова Въртелешко. За да
не бжде *жалко*, самъ Тулеш-
ковъ трѣбва да престане да
бжде въртелешко. . .

Преди време, като хвърля-
ше остри думи въ вестника
срещу Синодъ, владиди и др.
Тулешковъ се подписваше съ
глупавия всевдонимъ: Каменъ

Потулний, К. Оттулний и пр.
Когато ние сега го назовава-
ме съ неговитъ „собствени“
имена, които не сж едно, за-
щото така прилича на всѣки
въртелешко, Тулешковъ казва
жалко. Жалко, че сме писали
тия думи. Но тѣ сж негови под-
писни имена. Той се срамува
отъ тѣхъ? И намъ е скръбно
че Т-въ нарича самъ себе си
жалкъ. Такъвъ *жалкъ* чо-
въкъ ние не искаме за ржко-
водителъ на свещ. съюзъ. Ка-
захме го отдавна.

ВЪРТЕНЕ.

Четири месеци вече свеще-
нитъ отъ Шуменската дух-
околия, близо 70 души, не сж
получили заплатата. За тази на-
помка отъ наша страна, Ту-
лешковъ ни учи, че никой отъ
Синода не се сърдѣлъ на вар-
ненци, за да забавя свещени-
ческитъ заплати, а станала
въобще грѣшка нѣкаква тамъ
отъ самото начало.

Е добре, Т-въ вмѣсто да ни
чете нотации, направи ли нѣ-
що, за да се облекчи тягост-
ното положение на свещени-
цитъ отъ Шуменско? Останалъ
ли е у него още трошица ин-
тересъ къмъ положението на
свещеника, като пише и пла-
че въ всѣки брой за матер-
тежко положение на свещени-
ка? Останала ли е къмъ него ка-
пчица почитъ или нѣщо като
авторитетъ предъ тия въ Синода,
които *даватъ* заплатитъ, а сега
слабко беседватъ въ *хуборбитъ*
въ църквата и още за това,
че Варненския владика не пу-
сналъ своитъ свещеници на
курса въ София? Ако е оста-
нало у Тулешкова нѣщо отъ
тия „нѣща“, съ които той се
хваля до втрѣсване, отиде ли
да потропа, помоли, настои да
се изплатятъ заплатитъ на 70
свещеници отъ Шуменско по-
скоро, и тогава, въпрѣки „за-
браната“ на Варн. владика,
мнозина щѣха да дойдатъ на
курса въ София, защото въ
София се ходи съ пари?

Нищо не е направилъ Т-въ
освенъ да измисля, че *Богъ* и
България разпратили тайни пи-
сма (Тайни, а Т-въ ги знае!)
до свои привърженици да из-
пратятъ свои хора въ конгре-
са, за да „взематъ“ съюза въ
свои ръце и да му наложатъ
своя мантилитъ“. И това Т-въ
не само пише въ *П. Д.*, но съ
него храни и Софийскитъ вест-
ници.

Така се подготвя настроение
у делегатитъ и всѣки, който
се опита въ конгреса да кри-
тикува и неодобрява дѣлата
на съюзното ржководство, той
е врагъ на съюза, той е бого-
българовецъ. Долу! Въртелеш-
ковщина нали? Ще се хванатъ
ли делегатитъ на тая вждица,
както се хващатъ всѣка годи-
на по на една вждица, хвър-
ляна умѣло отъ Т-ци и Ханд-
жиевци? Не е за чудо.

Право казахме ние въ единъ
отъ миналитъ броеве, че „въз-
държателитъ“ около свещ.
съюзъ готвятъ богато ешме-
деме за своитъ делегати. Като
изчерпиха вече словенитъ фоку-
си и лъжи, сега прибѣгватъ до
нѣщо ново. Открили, че Соф.
свещ-ко братство навършвало
50 год. отъ своето основаване
и ето случай. Дайте да устро-
имъ ние на поповетъ едно
славено ешмедеме съ пълното
участие на секретарията, па да
видимъ не ще ли ни избератъ
и тая година както 10 години
наредъ!

Сега за свой редъ ние ще
кажемъ: *Жалко!* До кжде сни-
жиха свещеника и себеси! То-
ва е тя въртелешковщината,
отъ която ние се възмуцава-
ме. Миналата година правиха
25 год. юбилей на Свещ. съ-
юзъ (И Тулешковъ писа исто-

рия, отъ която взе добри пари)
Сега правятъ 50 год. юбилей
на Софийското свещ. братство.
До година . . добъръ е Гос-
подъ — има братства въ Плов-
дивъ, въ Вратца и где ли не.
Докато се изредатъ юбилейтъ
и ешмедеметата, Т-ци и Ханд-
жиевци ще остарѣятъ на по-
ста си въ Секретарията. Еди-
ниятъ ще отгледа домочади-
ето си, а другиятъ следъ Вар-
на ще построи кжща въ Со-
фия за милиони.

Наивно свещенство!

Г-нъ Серафимъ Шиваровъ,
бившъ директоръ на Народно-
ната банка, Шуменски клонъ,
сега председателъ на др-вото
на Съединенитъ колонисти
въ Варна, който живѣе въ кж-
щата на Прот. М. Ханджиевъ,
централенъ секретаръ на свещ.
съюзъ, ни изпраща писмо съ
настойчива молба да му да-
демъ мѣсто въ вестника. Въ
писмото г-нъ Шиваровъ се
оплаква, че Ханджиевъ е по-
казалъ нечувано користолобие
че го е изнудвалъ да му пла-
ща по два пжти наемъ за ме-
сець, че съ грубъ езикъ ос-
кърбавалъ домашнитъ му въ
негово отсъствие, че купилъ
отъ магазина на Съед. коло-
ниалисти стока, за която до
днесъ не далъ стотинка, та
щѣлъ да бжде даденъ подъ
сждъ и пр. Ако всичко това
не пишеше почитениятъ г-нъ
Шиваровъ, не бихме повѣрва-
ли. На самото писмо не ще
дадемъ мѣсто, не заради Х-ва,
а заради неговото семейство.
Сжщиятъ този Ханджиевъ не
заслужава отъ наша страна
това внимание, защото той
преди 2 години даде приятел-
скитъ си писма, получени отъ
свещ. Д. Попвасилевъ, да бж-
датъ напечатани въ „Хр. Съ-
ветникъ“, а се знае какво мо-
же да се пише до единъ при-
ятелъ Не върваме да има въ
България човѣкъ, който би
постъпилъ така подло.

Въ всѣки случай, на сигурни
ръце е повѣренъ свещ. съюзъ.
Ако Ханджиевъ застава своя
квартирантъ да му плаща по
два пжти наема за месецъ, мо-
жемъ да си представимъ кол-
ко е грижливъ и пестеливъ
къмъ срѣдствата на свещени-
ческия съюзъ. Но . . . попо-
ветъ плащатъ.

ХРОНИКА.

Съ настоящия брой вѣстни-
кътъ спира да излиза до сеп-
темврий. Редакторътъ ще от-
съства на нѣколко пжти
отъ града. Налага се почивка,
както всѣка година. Абона-
ментната година, обаче свър-
шва на 31 декември т. г. Презъ
августъ имаме да плащаме по-
лата отъ 10000 лв. Презъ ок-
томври друга. Платете си абона-
мента и до срѣща въ ко-
лонитъ на Нар. Будителъ!

Взематъ се всички мѣрки,
за да се състои курса за све-
щеници въ Преславския мона-
стиръ отъ 1 до 15 августъ.

Годишниятъ съборъ на
Православнитъ Хр. братства
ще се състои непременно око-
ло 10—12 септември въ Пло-
дивъ.

Конгресътъ на свещени-
ческия съюзъ ще се състои на
22, 23 и 24 юли въ София.
Никакъвъ дневенъ редъ не е
съобщенъ отъ рано въ *П. дѣло*,
както друга година, за да бж-
де обсъденъ въ околицитъ и
епархийтъ. Това се прави, из-
глежда, съзнателно, за да се
затруднятъ и изненадатъ де-
легатитъ на епархийтъ.

Братството „Вѣра, На-
дежда и любовь“ въ Шуменъ
е раздало 2000 лева награда

на най трудолюбивитъ и пр-
мѣрни абитуранти при сж-
нитъ у-ща въ града.

Днешниятъ брой на ве-
стика е предимно организаци-
оненъ. Просимъ извинение отъ
читателитъ.

II Сжд.-изпълнителъ при Ш-
менски Окржженъ сждъ

И. д. № 720/927

Обявление № 720

На основание изпълнител-
ния листъ подъ № 337, из-
денъ отъ Шуменски Окр-
женъ сждъ на 20й октомв.
1927 год., въ полза на Пет-
Василевъ отъ гр. Шуменъ
срещу Георги Алексиевъ сж
с. Бѣлъ Брѣгъ, за искъ сж
40000 лв. лихви и разности,
съгласно чл. 1004 — 1038 въ
Гражданското сждопроизвод-
ство, обявявамъ, че отъ сж-
юлий 1929 год. до 10 августъ
1929 год. съ правонадаване
5% въ 24 часа срокъ за из-
ри пжтъ въ канцеларията
ще трае публичната продаж-
на следующия длъжниковъ
движимъ имущественъ съ-
боденъ отъ залогъ и започ-
имотъ, а именно:

1) Нива отъ 8 декара въ
млицето на с. Бѣлъ Брѣгъ,
мѣстността „Пуръ Юстоу“, че-
съседи: Мико Петровъ, Па-
Тодоровъ и пжтъ, оцен. 4000

Желающитъ да купятъ, сна-
гатъ да се явятъ въ канцел-
рията ми всѣки присѣственъ
денъ и часъ, за да прегл-
датъ книгата и да надда-
ватъ.

гр. Преславъ 10 VII 1929

Сждия Изпълнителъ: Б. Кар-
ка

Преславски Сжд.-изпълн

И. д. № 299/925

Обявление № 2

На основание протоколъ
опредѣление издадено отъ
Шуменски Окржженъ Сждъ
на 14 VII 1924 год. въ полза
на наследницитъ на покойния
тако Николовъ Чепишевъ, бисъ
жителъ на с. Смѣдово, зжж-
дѣлба съгласно чл. чл. 1004
1038 и 1136 — 1144 отъ Гр-
жданското Сждопроизвод-
ство, обявявамъ че отъ 10 юли
1929 год. до 10 августъ 1929 год.
съ правонадаване 5% въ
часа срокъ въ канцелар-
ията ми ще трае публичната
дѣданъ на следующото насѣ-
ствено неподѣляемо имущ-
ство свободно отъ залогъ и за-
пача и именно:

1) Кжща въ с. Смѣдово, да-
строена на 60 кв. метра мжкъ
отъ камъкъ, кирпичъ и дръ
въ стара, състояща отъ две
за живѣне, прустъ и мазе
дворъ около 2 декара, въ
то има построени: сайвантъ
лесенъ до самата кжща и
на нѣко плевня, построена
отъ мжкъ и кирпичъ преди
тина години, въ двора по-
ни 35 плодни сливови дръ-
вца, всичко това до съседи: С-
Глахчевъ, Иванъ Неновъ,
кола Жечевъ и улица, оценъ
10000 лева.

2) Дворно мѣсто въ с-
то село отъ 520 кв. метра
съседи: Иванъ Чакъровъ,
Пенева, Иванъ Владовъ и
оценено 2000 лева.

Желающитъ да купятъ
гатъ да се явятъ въ кан-
рията ми всѣки присѣственъ
денъ и часъ, за да прегл-
датъ книгата и да надда-
ватъ.

гр. Преславъ, 10 VII 1929

Сждия Изпълнителъ: Б. Кар-
ка

Преславски Сжд.-изпълн

И. д. № 299/925

Обявление № 2

На основание протоколъ
опредѣление издадено отъ
Шуменски Окржженъ Сждъ
на 14 VII 1924 год. въ полза
на наследницитъ на покойния
тако Николовъ Чепишевъ, бисъ
жителъ на с. Смѣдово, зжж-
дѣлба съгласно чл. чл. 1004
1038 и 1136 — 1144 отъ Гр-
жданското Сждопроизвод-
ство, обявявамъ че отъ 10 юли
1929 год. до 10 августъ 1929 год.
съ правонадаване 5% въ
часа срокъ въ канцелар-
ията ми ще трае публичната
дѣданъ на следующото насѣ-
ствено неподѣляемо имущ-
ство свободно отъ залогъ и за-
пача и именно:

1) Кжща въ с. Смѣдово, да-
строена на 60 кв. метра мжкъ
отъ камъкъ, кирпичъ и дръ
въ стара, състояща отъ две
за живѣне, прустъ и мазе
дворъ около 2 декара, въ
то има построени: сайвантъ
лесенъ до самата кжща и
на нѣко плевня, построена
отъ мжкъ и кирпичъ преди
тина години, въ двора по-
ни 35 плодни сливови дръ-
вца, всичко това до съседи: С-
Глахчевъ, Иванъ Неновъ,
кола Жечевъ и улица, оценъ
10000 лева.

2) Дворно мѣсто въ с-
то село отъ 520 кв. метра
съседи: Иванъ Чакъровъ,
Пенева, Иванъ Владовъ и
оценено 2000 лева.

Желающитъ да купятъ
гатъ да се явятъ въ кан-
рията ми всѣки присѣственъ
денъ и часъ, за да прегл-
датъ книгата и да надда-
ватъ.

гр. Преславъ, 10 VII 1929

Сждия Изпълнителъ: Б. Кар-
ка

Преславски Сжд.-изпълн

И. д. № 299/925

Обявление № 2

На основание протоколъ
опредѣление издадено отъ
Шуменски Окржженъ Сждъ
на 14 VII 1924 год. въ полза
на наследницитъ на покойния
тако Николовъ Чепишевъ, бисъ
жителъ на с. Смѣдово, зжж-
дѣлба съгласно чл. чл. 1004
1038 и 1136 — 1144 отъ Гр-
жданското Сждопроизвод-
ство, обявявамъ че отъ 10 юли
1929 год. до 10 августъ 1929 год.
съ правонадаване 5% въ
часа срокъ въ канцелар-
ията ми ще трае публичната
дѣданъ на следующото насѣ-
ствено неподѣляемо имущ-
ство свободно отъ залогъ и за-
пача и именно:

1) Кжща въ с. Смѣдово, да-
строена на 60 кв. метра мжкъ
отъ камъкъ, кирпичъ и дръ
въ стара, състояща отъ две
за живѣне, прустъ и мазе
дворъ около 2 декара, въ
то има построени: сайвантъ
лесенъ до самата кжща и
на нѣко плевня, построена
отъ мжкъ и кирпичъ преди
тина години, въ двора по-
ни 35 плодни сливови дръ-
вца, всичко това до съседи: С-
Глахчевъ, Иванъ Неновъ,
кола Жечевъ и улица, оценъ
10000 лева.

2) Дворно мѣсто въ с-
то село отъ 520 кв. метра
съседи: Иванъ Чакъровъ,
Пенева, Иванъ Владовъ и
оценено 2000 лева.

Желающитъ да купятъ
гатъ да се явятъ въ кан-
рията ми всѣки присѣственъ
денъ и часъ, за да прегл-
датъ книгата и да надда-
ватъ.

гр. Преславъ, 10 VII 1929

Сждия Изпълнителъ: Б. Кар-
ка

Преславски Сжд.-изпълн

И. д. № 299/925

Обявление № 2

На основание протоколъ
опредѣление издадено отъ
Шуменски Окржженъ Сждъ
на 14 VII 1924 год. въ полза
на наследницитъ на покойния
тако Николовъ Чепишевъ, бисъ
жителъ на с. Смѣдово, зжж-
дѣлба съгласно чл. чл. 1004
1038 и 1136 — 1144 отъ Гр-
жданското Сждопроизвод-
ство, обявявамъ че отъ 10 юли
1929 год. до 10 августъ 1929 год.
съ правонадаване 5% въ
часа срокъ въ канцелар-
ията ми ще трае публичната
дѣданъ на следующото насѣ-
ствено неподѣляемо имущ-
ство свободно отъ залогъ и за-
пача и именно:

1) Кжща въ с. Смѣдово, да-
строена на 60 кв. метра мжкъ
отъ камъкъ, кирпичъ и дръ
въ стара, състояща отъ две
за живѣне, прустъ и мазе
дворъ около 2 декара, въ
то има построени: сайвантъ
лесенъ до самата кжща и
на нѣко плевня, построена
отъ мжкъ и кирпичъ преди
тина години, въ двора по-
ни 35 плодни сливови дръ-
вца, всичко това до съседи: С-
Глахчевъ, Иванъ Неновъ,
кола Жечевъ и улица, оценъ
10000 лева.

2) Дворно мѣсто въ с-
то село отъ 520 кв. метра
съседи: Иванъ Чакъровъ,
Пенева, Иванъ Владовъ и
оценено 2000 лева.

Желающитъ да купятъ
гатъ да се явятъ въ кан-
рията ми всѣки присѣственъ
денъ и часъ, за да прегл-
датъ книгата и да надда-
ватъ.

гр. Преславъ, 10 VII 1929

Сждия Изпълнителъ: Б. Кар-
ка